

Решение на Съда (втори състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Torino — Италия) — Antonino Accardo и др./Comune di Torino

(Дело C-227/09) ⁽¹⁾

(Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Организация на работното време — Служители на общинската полиция — Директива 93/104/ЕО — Директива 93/104/ЕО, изменена с Директива 2000/34/ЕО — Директива 2003/88/ЕО — Членове 5, 17 и 18 — Максимална продължителност на седмичното работно време — Колективни договори или споразумения, сключени между социалните партньори на национално или регионално равнище — Дерогации във връзка с отложената междуседмична почивка и компенсационната почивка — Непосредствено действие — Съответстващо тълкуване)

(2010/C 346/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale ordinario di Torino

Страни в главното производство

Истици: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronnicca Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzio, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Ответник: Comune di Torino

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale ordinario di Torino — Тълкуване на членове 5, 17 и 18 от Директива 93/104/ЕО на Съвета от 23 ноември 1993 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 307, стр. 18) — Дерогации във връзка с отложената междуседмична почивка и компенсационната почивка — Приложимост към служителите на градската полиция

Диспозитив

1. Член 17, параграф 3 от Директива 93/104/ЕО на Съвета от 23 ноември 1993 година относно някои аспекти на организацията на работното време, както в първоначалната си редакция, така и след изменението си с

Директива 2000/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 2000 г. ила самостоятелен обхват спрямо параграф 2 от същия член, поради което фактът, че дадена професия не е изброена в параграф 2, не пречи тя да попадне в дерогацията по член 17, параграф 3 от Директива 93/104 в посочените две редакции.

2. При обстоятелства като тези по делото по главното производство, факултативните дерогации, предвидени в член 17 от Директива 93/104 и от Директива 93/104, изменена с Директива 2002/34, както и евентуално с членове 17 и/или 18 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време, не могат да бъдат противопоставени на частноправни субекти като ищите по главното производство. Освен това тези разпоредби не могат да се тълкуват в смисъл, че допускат или забраняват прилагането на колективни трудови договори като разглежданите по главното производство, тъй като прилагането на последните зависи от вътрешното право.

⁽¹⁾ ОВ C 205, 29.8.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof te Amsterdam, Нидерландия) — Albron Catering BV/FNV Bondgenoten, John Roest

(Дело C-242/09) ⁽¹⁾

(Социална политика — Прехвърляния на предприятия — Директива 2001/23/ЕО — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Група от дружества, в която заетите лица са наети на работа от дружество „работодател“ и са командировани да работят постоянно в „оперативно“ дружество — Прехвърляне на оперативно дружество)

(2010/C 346/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof te Amsterdam

Страни в главното производство

Истици: Albron Catering BV

Ответници: FNV Bondgenoten, John Roest

Предмет

Преюдициално запитване — Gerechtshof te Amsterdam — Тълкуване на член 3, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейност (ОВ L 82, стр. 16, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20) — Дружество, което включва целия персонал на група от дружества и го предоставя на разположение на оперативни дружества на групата в зависимост от техните нужди — Прехвърляне на дейността на оперативно дружество извън групата — Квалифициране

Диспозитив

При прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности на предприятие, принадлежащо към една група, към предприятие, външно за групата, като „прехвърлител“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от посочената директива може да се разглежда и предприятието от групата, в което работниците са работили постоянно, без обаче да са били обвързани с последното с трудов договор, независимо че в рамките на тази група съществува предприятие, с което съответните работници и служители са били обвързани с такъв трудов договор.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г, стр. 21.

Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Halle — Германия) — Günter Fuß/Stadt Halle

(Дело С-243/09) (¹)

(Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Директива 2003/88/ЕО — Организация на работното време — Пожарникари, работещи в общественния сектор — Оперативна служба — Член 6, буква б) и член 22, параграф 1, първа алинея, буква б) — Максимална продължителност на седмично работно време — Отказ за полагане на труд, при който се превишава това работно време — Принудително прелестване в друга служба — Непосредствено действие — Последници за националните юрисдикции)

(2010/С 346/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Halle

Страни в главното производство

Жалбоподател: Günter Fuß

Отговорник: Stadt Halle

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Halle — Тълкуване на член 22, параграф 1, буква б) от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3) — Национална правна уредба, която в нарушение на посочената директива предвижда работно време с продължителност по-голяма от 48 часа за период от седем дни за служители, работещи в служби по оперативна противопожарна дейност — Служебно извършено преместване на служител, който е отказал такова работно време, на еднакво платена административна длъжност — Понятие за „вреда“

Диспозитив

Член 6, буква б) от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва

да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява на работодателя от общественния сектор да прелести принудително в друга служба работник, нает като пожарникар в оперативна служба, с мотива, че той е поискал в последната служба да се спазва предвидената в тази разпоредба максимална средна продължителност на седмичното работно време. В това отношение е без значение обстоятелството, че вследствие на прелестването работникът не понася конкретни вреди, различни от настъпилите в резултат на нарушението на посочения член 6, буква б).

(¹) ОВ С 233, 26.9.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle, Белгия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу I.B.

(Дело С-306/09) (¹)

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателно-правни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите членки — Член 4 — Случаи, в които може да бъде отказано изпълнение — Член 4, точка 6 — Заповед за арест, издадена с цел изпълнение на наказание — Член 5 — Гаранции, предоставени от издаващата държава членка — Член 5, точка 1 — Заочно осъждане — Член 5, точка 3 — Заповед за арест, издадена с цел провеждане на наказателно преследване — Предаване при условие издирването лице да бъде върнато в изпълняващата държава членка — Съвместно прилагане на точки 1 и 3 от член 5 — Съвместност)

(2010/С 346/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страна в главното производство

I.B.

Предмет

Преюдициално запитване — Cour constitutionnelle (Белгия) — Тълкуване на член 4, точка 6 и член 5, точка 3 от Рамково решение на Съвета на Европейския съюз 2002/584/ПВР от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3), както и на член 6, параграф 2 от Договора за ЕС — Мотиви за факултативно неизпълнение на европейската заповед за арест и гаранции, които следва да се предоставят от издаващата посочената заповед държава членка — Възможност за изпълняващата държава членка да поставя предаването на пребиваващо на нейна територия лице в зависимост от условието това лице, след изслушването му в издаващата заповедта за арест държава членка, да бъде изпратено в изпълняващата държава членка, за да изтърпи там наказанието или мярката, изискваща задържане, която може да бъде окончателно произнесена срещу него в издаващата държава членка — Особено положение на лице, вече осъдено в издаващата държава членка, но с присъда, постановена заочно, срещу